

Midfastosöndagen

Predikan 2025-03-30 vid digital kvällsgudstjänst.
Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.
Dagens ämne: *Livets bröd*
Epistel: Rom. 6:19–23.
Evangelium: Joh. 6:1–15.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig att du är den som ger oss både det dagliga brödets välsignelse här på jorden men samtidigt det eviga Livets bröd till själens frälsning med löfte om våra kroppars uppståndelse och himmelens salighet. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext 2 årg.: Joh. 6:24–36

24 När folket såg att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar, gick de i båtarna och kom till Kapernaum för att söka efter Jesus. 25 De fann honom där på andra sidan sjön och frågade honom: ”Rabbi, när kom du hit?”

26 Jesus svarade dem: ”Jag säger er sanningen: Ni söker mig inte för att ni har sett tecken, utan för att ni fick äta av bröden och bli mätta. 27 Arbeta inte för den mat som tar slut, utan för den mat som består och ger evigt liv och som Människosonen ska ge er. På honom har Gud Fadern satt sitt sigill.” 28 De frågade honom: ”Vad ska vi göra för att utföra Guds verk?” 28 Jesus svarade: ”Detta är Guds verk: att ni tror på den som han har sänt.”

30 Då sade de till honom: ”Vad gör du då för tecken, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du göra? 31 Våra fäder fick äta manna i öknen, som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta.” 32 Jesus sade till dem: ”Jag säger er sanningen: Det var inte Mose som gav er brödet från himlen, det är min Far som ger er det sanna brödet från himlen. 33 Guds bröd är det som kommer ner från himlen och ger världen liv.” 34 Då sade de till honom: ”Herre, ge oss alltid det brödet!”

35 Jesus svarade: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig ska aldrig hungra, och den som tror på mig ska aldrig någonsin törsta. 36 Men som jag sagt er: Ni har sett mig och tror ändå inte.”

Dagens ämne är ”Livets bröd”. I episteln ur Romarbrevet talar aposteln om dopets gåva med orden: ”Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.” (Rom. 6:23). Detta är sammanfattningen av Bibelns lära om lag och evangelium. Lagen är i sig god och om vi kunde hålla lagen skulle den föra oss till himmelen. Så var det med Adam och Eva före syndafallet. De var skapade till Guds avbild och hade del i Guds helighet och renhet. Men genom det förskräckliga syndafallet kom synden och döden in i världen. Därför är det som Paulus skriver: ”Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden. På så sätt nådde döden alla människor, eftersom alla hade syndat” (Rom. 5:12).

Lagen anklagar oss för synd. Vår natur har blivit fördärvad. Människan är inte längre god innerst inne, som många tror. Nej, synden har sitt säte i människans innersta. Jesus säger: ”Från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, sexuell omoral, stöld, falskt vittnesbörd och hädelser” (Matt. 15:19). När fariséerna med hjälp av lagen försökte bli goda inför Gud säger Jesus att de är som vitmålade gravar: ”Ve er, skriftlärda

och fariseer, era hycklare! Ni liknar vitkalkade gravar. Utanpå ser de fina ut, men inuti är de fulla av de dödas ben och all möjlig orenhet” (Matt. 23:27).

Så är syndens lön döden också om vi liksom fariséerna verkligen anstränger oss att leva ett gudfruktigt liv. Ingen kan lyckas med det, ty synden är för stark. Det krävs därför något helt annat, nämligen evangelium. Därför kom Jesus till världen. Om honom sade Johannes döparen: *”Se Guds lamm, som borttager världens synd”* (Joh. 1:29).

I dagens texter visar Jesus hur evangelium kommer till oss. Han har samlat folket på en bergsslutning och predikar för dem hela dagen. Han som är Guds offerlamm, som slaktades på Golgata för våra synders skull, bär nu fram denna gåva genom sitt predikoämbete. Så är Jesus både vår frälsare och vår profet.

Som **frälsaren** är han vår överstepräst som offerar sig själv för hela världen synd. Det straff som vi hade förtjänat för syndens skull tog han på sig. Och när vi inte kunde uppfylla Guds lag gick han själv in under lagen och uppfyllde den i vårt ställe. Så är han en fullkomlig överstepräst. I gamla testamentet skulle prästen offra djuroffer för folkets synder. Men detta var endast en förebild för det enda, verkliga offret då Gud utgav sin ende Son för våra synders skull.

Som vår **profet** framträder han i sin predikan inför allt folket. Här visar han oss det rätta prästämbetet då Guds ord förkunnas rent och klart. Om inte ordet förkunnas kan inte frälsningen komma till oss. I sin predikan talar Jesus om sig själv som *”Livets bröd”*. Han säger i vår predikotext: *”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig ska aldrig hungra, och den som tror på mig ska aldrig någonsin törsta”* (Joh. 6:35). Att äta av detta livets bröd är detsamma som att tro på Jesus Kristus som världens frälsare.

När Jesus frestades av djävulen i öknen blev han mycket hungrig. Han hade fastat i fyrtio dagar och nätter och djävulen anföll honom då med orden: *”Om du är Guds Son, så befall att de här stenarna blir bröd.”* (Matt. 4:3). Djävulen tog alltså sin utgångspunkt i det dagliga livets behov av bröd. Utan mat och dryck kan vi inte leva. Men djävulens frestelse gick ut på att sätta det jordiska livets behov framför Guds rike. Så frestas vi människor ständigt till att glömma Gud när vi ställs inför det jordiska livets många bekymmer och omsorger. Jesus säger att *”världsliga bekymmer och bedräglig rikedom kväver ordet så att det blir utan frukt”* (Matt. 13:22). Men inför djävulens frestelse svarar då Jesus: *”Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun”* (Matt. 4:4).

Så vill Jesus i dagens texter om *”livets bröd”* visa oss att han är Herre över både det jordiska och det himmelska livet. Sedan han en hel dag hade predikat för folket och de säkert var mycket hungriga gjorde han det märkliga brödundret så att fem bröd och två fiskar räckte till mat åt femtusen män förutom kvinnor och barn. Detta var ett verkligt under trots att alla bibelkritiker säger att något sådan inte kan ha skett.

På detta sätt sörjde Jesus för att hans församling inte bara fick livets bröd i form av Guds ord, utan också som näring för kroppen. Om detta säger Luther i lilla katekesen: *”Gud ger även utan vår bön dagligt bröd åt alla människor, också de onda. Men i denna bön ber vi att Gud ska visa oss att det är hans gåva, så att vi tacksamt tar emot vårt dagliga bröd.”* Vi glömmar lätt att det är Gud som ger alla människor i världen det dagliga brödet. Det är Gud som får säden att växa och som ger oss alla fruktträd. Det är Gud som skapar fiskar, fåglar och alla djur och som förser hela världens befolkning med

underbar mat. Detta dagliga under gör Gud ensam i sin nåd. Det är ett brödunder som är så stort och rikt att vi tyvärr betraktar det som något självklart. Men så går det alltid när Gud gör sina under. De allra flesta tar inte emot det som en Guds gåva.

Och så gick det också när Jesus gjorde brödunderet med de femtusen. Det står: *”Jag säger er sanningen: Ni söker mig inte för att ni har sett tecken, utan för att ni fick äta av bröden och bli mätta”* (v. 26) Så vill vi människor gärna ta emot mat och dryck, men vi vill inte tro på Guds ord när han talar till oss om omvändelse från synden och tro på frälsningens under. När Jesus fortsatte att undervisa började många klaga. Det står strax efter vår tex: *”Judarna började klaga över att han hade sagt: ’Jag är brödet som kommit ner från himlen.’ De sade: ’Den här Jesus, är inte han Josefs son? Känner inte vi hans far och mor? Hur kan han då säga: Jag har kommit ner från himlen?’”* (v. 41f).

Så går det när Guds ord förkunnas rent och klart. Då kommer genast djävulen och intalar oss att det måste vara något fel på förkunnelsen. Antingen klagar han på att *lagen* förkunnas för strängt och kräver att predikan inte får vara så hård och kärlekslös. Men om prästen förkunnar *evangelium* om Guds gränslösa kärlek som visade sig när Guds egen Son blev människa och offrade sitt liv för hela världen synd, ja, då säger man att detta är alltför fantastiskt. Var inte Jesus son till en enkel snickare i Nasaret? Att en sådan skulle ha kommit ner från himmelen är helt enkelt otroligt! Så nöjer man sig i kyrkorna med en förkunnelse som är lagom ljum och ofarlig.

Att Gud skulle ha skapat hela universum och vara den som ger hela världen den dagliga brödet anser man strida mot vetenskapen. Nej, vi får nöja oss med en kompromiss mellan den moderna evolutionismen och en kristendom som inte tar allting i Bibeln så bokstavligt!

Att Gud verkligen skulle ha blivit människa, född av jungfru Maria, och den som har all makt i himlen och på jorden anser man också vara alldeles för mycket. Räcker det inte med att tro på Jesus som kärlekens förebild som lär oss att vi ska älska varandra?

Men sann kristendom håller fast vid båda dessa bibliska sanningar: Gud är den som skapat allt och uppehåller allt. Han är den som ger oss och alla människor det dagliga brödet. Men han är samtidigt den som i Kristus blev människa och tog på sig hela världens synd. Han är den som idag från alla rättrogna predikstolar förkunnar att vi får ”Livets bröd” gratis och för intet genom Guds nåd. Han är den som i dopet har fött varje kristen på nytt och låter hennes nya människa uppstå medan den gamla människan dagligen dödas. Han är också den som ger sin kropp och sitt blod i nattvardens bröd och vin till syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet.

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.